

N:o 14.

Af Herr A. Törnfeldt: Om beviljande af ett årligt anslag åt Musikdirektören C. E. Södling.

Alla kultiverade folk äro mycket angelägna att samla och bevara sina sköna konstskatter, såsom varande civilisationens yppersta blomma.

Vår folkmusik, af hela den civiliserade världen bekant och erkänd, torde dock stundom sakna den korrekta uppteckningen, som är hufvudsak.

Vårt brödraland Norge har på ett värdigt sätt behandlat denna viktiga angelägenhet. L. M. Lindeman, en litterärt och musikaliskt bildad man, har omkring 40 år åtnjutit af allmänna medel 2,400 kronor och innehar detta årliga understöd för lifstid, för att sjelf resa omkring i landet och uppteckna folktoner, hvaribland äfven af folket diktade koralmelodier, och sedermera gifva dem en värdig sättning, och tonkonstnärerne Ed. Grieg och Joh. Svendsen — begge unga män — fingo af nästlidet års Storting en lika stor summa till årligt understöd.

Vi ega ingenting härmed jemförligt, ehuru hos oss likväl finnes en man, som redan länge varit vuxen att på samma sätt behandla vår folkmusik.

Redan för 30 år sedan utgaf han folkmelodier, lämpade för skolan, och för 25 år sedan höjde han i offentliga föredrag sin röst för denna sak och har sedermera genom vidsträckta resor och utgifna arbeten fortsatt sitt sträfvande, ehuru aldrig uppmuntrad genom något understöd. Hvad han, som nu väl är bortåt 60 år gammal, sökt verka, och de erkännanden, han tillkämpat sig icke blott i vårt land utan äfven i andra länder, — detta har under tidens lopp ofta varit synligt i journalistiken. Vi känna väl alla namnet C. E. Södling.

Att iståndsätta honom att fullända sin för oss såsom kulturfolk så viktiga: Svenska folkmusikens historia; att kunna resa omkring i vårt land och sjelf uppteckna de folktoner, som ännu här och der lefva på folkets läppar, men som med hvarje år utdö och snart försvinna; att i samma

ändamål besöka närmaste grannländer; att således understödja honom i hans ädla sträfvan att söka genom skolan och hemmet i folksinnet återinföra ett korrekt urval af våra nationela, hug och sinne så mäktigt uppfriskande folktoner, tror jag vore värdigt vårt svenska namn, i bredd med våra ärade bröders på andra sidan fjellet.

Det är i öfvertygelse härom jag vågar hos Riksdagen vördsamt föreslå,

att af allmänna medel ett årligt anslag af 2,500 kronor måtte beviljas åt vårt lands ende tonforskare, Musikdirektören vid Westerviks elementarläroverk C. E. Södling, under hans återstående lifstid, att han må med mindre egen uppoffring kunna egna sig åt fullbordandet af Svenska folkmusikens historia.

Anhålles om remiss till Stats-Utskottet.

Stockholm den 24 Januari 1875.

A. Törnfeldt.

N:o 15.

Af Herr A. W. Westerdal: Angående beviljande af anslag för utvidgning af Amåls treklassiga elementarläroverk till femklassigt.

Vid 1874 års riksdag väckte jag motion derom, att anslag måtte beviljas till ett femklassigt läroverk i Amål, hvilken motion, såsom icke anmäld inom tio dagar från riksdagens öppnande, Kammaren ansåg sig icke kunna, med af mig åberopadt stöd i Riksdags-ordningens 55 §, till vederbörligt Utskott förvisa. Jag tillåter mig därför nu ånyo upptaga frågan.